

[Anders Andersen.]

har mit partis ordfører jo allerede gendrevet i de bemærkninger, han kom med. Jeg synes alligevel, at det må være rimeligt, at der, når man behandler så alvorlige forslag som disse, er en vis saglighed i debatten.

Det er jo ikke rigtigt, når hr. Ove Hansen hævder, at landbruget har fået ophævet grundskylden til staten — jo, det har landbruget nok, men det har alle andre også, det er ikke en særregel for landbruget. Men hr. Ove Hansen burde have tilføjet, at til gengæld har man overført det til beskatning i amterne, og det giver et helt andet perspektiv. For hvordan er beskatningsforholdet i amterne? I amterne har landbruget halvdelen af grundværdierne, og det vil sige, at hver gang der udskrives på grundværdierne i en amtskommune, betaler landbruget halvdelen; men landbruget omfatter kun en sjettedel af skatteyderne i amtet, og så kan man nok stille et stort spørgsmålstegn ved værdien af, at man ophæver grundskylden til staten og overfører den til amtskommunerne, for det vil sige, at man lægger en større byrde over på landbruget ved denne omrokering.

Så siger hr. Ove Hansen: ja men der er jo den store fordel ved det forslag, at landbruget fritages for beskatning, hvis forrentningsprocenten falder til under 2,5, og det er jo rigtigt, det er fuldstændig rigtig; til gengæld betyder det også, at lige så snart forrentningsprocenten stiger op over 2,5, begynder skatten at virke for landbruget med det forhold, som jeg nævnte før. Jeg har svært ved at forstå, at det kan være rimeligt, at man begynder at lade denne skat virke allerede ved 2,5 pct; jeg har endnu sværere ved at forstå, at når man kommer over 4,5 pct., virker den med fuld kraft, når enhver ved, at den kapital, der er investeret i landbruget i dag, både når vi tager de billige lån med, og når vi tager de nyinvesterede lån til den høje rente på de 10,5 pct. med, i gennemsnit forrentes med 7 pct.; det vil sige, at man begynder at lade disse skattemæssige virkninger få fuld kraft på et tidspunkt, da landbruget må betale 2,5 pct. ekstra for at kunne skaffe den fulde dækning i forrentning af den investerede landbrugs-kapital.

Jeg må derfor finde, at denne beskatningsform virker urimelig, og at den betyder, at man lægger ekstra store byrder på et erhverv, der i øjeblikket har ekstraordinært lave indtægter. Jeg har lidt svært ved at forstå hr. Ove Hansen, hvis det er det, man inden for socialdemokratiet forstår ved at skabe social balance på det skattemæssige område.

Hr. Ove Hansen sagde også, at landbruget havde opnået en fordel derved, at man i 1957 gennemførte afskrivningsreglerne for landbruget. Men hr. Ove Hansen glemte at tilføje, at først i 1957 fik landbruget de samme afskrivningsregler, som man i forvejen havde haft inden for andre erhverv. Det vil altså sige, at landbruget først i 1957 blev ligestillet med andre erhverv, altså med industri o. lign. Det burde dog for en sagligheds skyld have været tilføjet.

Må jeg så vende mig til beskatningen i sognekommunerne. Det blev her fra denne talerstol sagt, at der her var tale om en særstilling for landbruget, for der var jo andre erhverv, der fortsat skulle beskattes, og der blev peget på industrien. Jeg tror at kunne sige på venstres vegne, at det skal ikke møde nogen modstand, hvis man også vil fritage industriens grundværdier for beskatning; det skal ikke møde nogen modstand fra venstres folketingsgruppe, hvis det er sådanne tanker, man har. Men jeg vil tilføje, at vi har jo, som mit partis ordfører gav udtryk for, fra landbrugets side selv peget på, at vi ønsker ingen særstilling; vi er parat til at lade os beskatte på samme måde, som industrien beskattes, på samme måde, som parcelhuse beskattes; det skal der ikke være nogen som helst tvivl om.

Men det kan vel nok virke forunderligt, når vi drøfter en omlægning af beskatningen — erhvervene har jo udtalt sig herom, og de fleste erhverv har givet udtryk for, at de helst ser en merværdiafgift, fordi den i størst mulig udstrækning friholder produktionen og eksporten for afgiftsbelastning — så møder man her et forslag om den kommunale beskatning, der går i den modsatte retning og lægger øgede afgifter på det produktionsmiddel, som landbrugsjorden jo er for landbruget, lige som industriens produktionsmiddel er industribygningen. Jeg har lidt svært ved at